

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava
počinjena na teritoriji
bivše Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T

Datum: 2. avgust 2013.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

Rješava: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 2. avgusta 2013.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVIMA OPTUŽENOG ZA RAZDVAJANJE TAČKE 1 OD
OPTUŽNICE I ZA PRIVREMENU OBUSTAVU DOKAZNOG POSTUPKA ODBRANE**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po „Zahtjevu za razdvajanje tačke 1 od Optužnice“, koji je optuženi podnio 16. jula 2013. godine (dalje u tekstu: Zahtjev za razdvajanje) i po „Zahtjevu za privremenu obustavu dokaznog postupka odbrane“, podnesenom 24. jula 2013. godine (dalje u tekstu: Zahtjev za privremenu obustavu) i ovime donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. Vijeće je 28. juna 2012. godine, nakon što je saslušalo usmene argumente strana u postupku,¹ donijelo odluku po usmenom zahtjevu optuženog za izricanje oslobađajuće presude na osnovu pravila 98*bis* Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i, između ostalog, zaključilo sljedeće:

Nakon što je pregledalo dokaze uvrštene u ovom predmetu u vezi s tačkom 1, Vijeće zaključuje da nema dokaza, čak i ako im se prida najveća težina, koji mogu potkrijepiti osuđujuću presudu za genocid u opštinama kako je navedeno u članu 4(3) Statuta.²

2. Žalbeno vijeće je 11. jula 2013. godine izreklo presudu po žalbi tužilaštva na Odluku na osnovu pravila 98*bis*, ukinulo oslobađajuću presudu koju je Vijeće izreklo optuženom za genocid u određenim opštinama u Bosni i Hercegovini (dalje u tekstu: Opštine) po tački 1 Treće izmijenjene optužnice (dalje u tekstu: Optužnica) i ponovo stavilo na snagu optužbe protiv optuženog po ovoj tački.³

3. Optuženi je 16. jula 2013. godine podnio Zahtjev za razdvajanje, kojim je od Vijeća zatražio da naloži da se tačka 1, na osnovu pravila 54 Pravilnika, razdvoji od Optužnice ili, alternativno, da naloži tužilaštvu da, na osnovu pravila 73*bis*(E), nastavi sa svojim dokaznim postupkom po svim tačkama Optužnice osim po tački 1.⁴ Optuženi tvrdi da bi razdvajanje

¹ Optuženi je 11. juna 2012. godine zatražio izricanje oslobađajuće presude po svim tačkama Optužnice, v. T. 28568–28626 (11. juni 2012.). Tužilaštvo je usmeno odgovorilo 13. juna 2013. godine, v. T. 28628–28730 (13. juni 2012.).

² T. 28769 (28. juni 2012.) (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 98*bis*).

³ *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-AR98*bis*.1, Presuda, 11. juli 2013. godine (dalje u tekstu: Presuda po žalbi), par. 117. Tužilaštvo je 11. jula 2012. godine podnijelo svoje “Najavu žalbe na Oslobađajuću presudu na osnovu pravila 98*bis*”, a 24. septembra 2012. godine je na povjerljivoj osnovi podnijelo “Žalbeni podnesak tužilaštva u vezi s pravilom 98*bis*”, dok je javna verzija zavedena 25. septembra 2012. godine.

⁴ Zahtjev za razdvajanje, par. 1-5, 20.

tačke 1 od ostatka Optužnice bilo u interesu pravičnog i ekspeditivnog suđenja.⁵ On tvrdi, imajući u vidu da se dokazni postupak odbrane odvijao devet mjeseci bez tačke 1, da bi ponovno stavljanje na snagu tačke 1 produžilo suđenje za šest do sedam mjeseci⁶ i, s obzirom na to da su “izgledi za osuđujuću presudu po tački 1 na kraju postupka slabi”, u interesu je pravde da se tačka 1 razdvoji i da se bez prekida nastavi s dokaznim postupkom odbrane do njegovog okončanja krajem ove godine.⁷

4. „Odgovor tužilaštva na Karadžićev zahtjev za razdvajanje tačke 1 od Optužnice“ podnesen je 19. jula 2013. godine (dalje u tekstu: *Odgovor na Zahtjev za razdvajanje*).⁸ Tužilaštvo osporava Zahtjev za razdvajanje i tvrdi da optuženi nije ispunio uslov potreban za razdvajanje budući da bi razdvajanje tačke 1 od Optužnice uzrokovalo mnogo duže produljenje postupka protiv optuženog nego da se postupak nastavi uključujući tu tačku.⁹ Tužilaštvo tvrdi da, mada postupak s tačkom 1 zahtijeva “skromno produženje” vremena potrebnog za okončanje dokaznog postupka optuženog i “kratko odgađanje postupka”, razdvajanje tačke 1 od Optužnice bi u ovoj fazi postupka znatno produljilo postupak, iziskivalo ponovno izvođenje nekih dokaza i nepotrebno opteretilo svjedoke i resurse.¹⁰ Osim toga, tužilaštvo tvrdi da se razdvajanje ne može koristiti kao taktika odugovlačenja kako bi se izbjegla krivična odgovornost i da je tvrdnja optuženog da slabi izgledi za osuđujuću presudu po tački 1 idu u prilog razdvajanja upitna i neosnovana.¹¹

5. Optuženi je 22. jula 2013. Žalbenom vijeću podnio “Zahtjev za razjašnjenje”, kojim je od Žalbenog vijeća zatražio da objasni šta je mislilo time kada je u Presudi po žalbi navelo da je vratilo pitanje Vijeću “na daljnji postupak u skladu s Presudom”.¹² Kako je pomenuto u Zahtjevu za razdvajanje, prema tumačenju optuženog Presuda po žalbi poništava zaključke Odluke na osnovu pravila 98*bis* u odnosu na dva aspekta *actus reus* genocida i u odnosu na

⁵ Zahtjev za razdvajanje, par. 6.

⁶ Ova procjena produžetka suđenja za šest do sedam mjeseci obuhvata i vrijeme koje je, prema tvrdnjama optuženog, potrebno Vijeću da ponovno razmotri njegov zahtjev za oslobađajuću presudu po tački 1 na osnovu pravila 98*bis* s obzirom na Presudu po žalbi, v. *Zahtjev za razdvajanje*, par. 7-11, 17.

⁷ *Zahtjev za razdvajanje*, par. 17-19.

⁸ Vijeće je 17. jula 2013. zatražilo ubrzani odgovor tužilaštva na *Zahtjev za razdvajanje*, v. T. 41366 (17. juli 2013.).

⁹ *Odgovor na Zahtjev za razdvajanje*, par. 1.

¹⁰ *Odgovor na Zahtjev za razdvajanje*, par. 7, 19.

¹¹ *Odgovor na Zahtjev za razdvajanje*, par. 13. Tužilaštvo se protivi načinu kako optuženi tumači Presudu po žalbi prema kojem bi Vijeće trebalo da ponovno razmotri njegov zahtjev za izricanje oslobađajuće presude na osnovu pravila 98*bis* i suprotno tome tvrdi da je Presuda po žalbi jasno ukinula Odluku na osnovu pravila 98*bis* i ponovo stavila na snagu tačku 1; v. *Odgovor na Zahtjev za razdvajanje*, par. 2-6.

¹² *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-AR98*bis*.1, *Zahtjev za razjašnjenje*, 22. juli 2013. (dalje u tekstu: *Zahtjev za razjašnjenje*), par. 7.

jedan aspekt *mens rea*, vraća na snagu tačku 1 i vraća predmet Vijeću da ono ponovo odluči po zahtjevu za izricanje oslobađajuće presude po pravilu 98bis u svjetlu smjernica navedenih u Presudi po žalbi.¹³ Vijeće je 22. jula 2013. usmeno izjavilo da ne može donijeti odluku po Zahtjevu za razdvajanje dok Žalbeno vijeće ne riješi po Zahtjevu za razjašnjenje.¹⁴ Istog dana tužilaštvo je podnijelo “Odgovor tužilaštva na Karadžićev zahtjev za razjašnjenje i Zahtjev za hitno pravno sredstvo”, kojim je osporilo tumačenje Presude po žalbi koje je iznio optuženi i zatražilo od Žalbenog vijeća da hitno donese odluku po Zahtjevu za razjašnjenje.¹⁵

6. Vijeće je 23. jula 2013. godine usmeno izjavilo da se optuženi treba pripremiti za mogućnost da Žalbeno vijeće u odluci po Zahtjevu za razjašnjenje odluči da je u Presudi po žalbi jasno navedeno da je tačka 1 vraćena na snagu, kao i za mogućnost da bi Vijeće potom moglo odbaciti Zahtjev za razdvajanje.¹⁶ Nakon toga, Vijeće je dodalo da očekuje od optuženog da ispita svakog svjedoka koji je predviđen da svjedoči i koji bi mogao biti relevantan za tačku 1 i da ga o njoj ispita ako to želi.¹⁷

7. Optuženi je 24. jula 2013. godine podnio Zahtjev za privremenu obustavu, u kojem je naveo da bi dokazni postupak odbrane trebalo odgoditi za četiri mjeseca kako bi se mogao pripremiti “za suđenje koje uključuje tačku 1”.¹⁸ Optuženi prvo navodi da suđenje treba odgoditi do donošenja odluke po Zahtjevu za razdvajanje, po Zahtjevu za razjašnjenje i o broju sati koji će se odbrani dodijeliti za okončanje dokaznog postupka ako se suđenje nastavi s tačkom 1.¹⁹ Drugo, optuženi tvrdi da mu je potrebno četiri mjeseca da identifikuje dodatne svjedoke predviđene da svjedoče u dokaznom postupku odbrane u vezi s tačkom 1 i da razgovara s njima, da sastavi spisak svjedoka i „pravno zadovoljavajuće sažetke“ očekivanih iskaza tih svjedoka.²⁰

8. Tužilaštvo je 26. jula 2013. godine na javnoj osnovi podnijelo “Odgovor tužilaštva na Zahtjev za privremenu obustavu dokaznog postupka odbrane”, s povjerljivim Dodatkom A

¹³ Zahtjev za razjašnjenje, par. 2.

¹⁴ T. 41725–41726 (22. juli 2013.).

¹⁵ *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-AR98bis.1, Odgovor tužilaštva na Karadžićev zahtjev za razjašnjenje i zahtjev za hitno pravno sredstvo, 22. juli 2013. godine (dalje u tekstu: Odgovor na Zahtjev za razjašnjenje), par. 1, 6-7.

¹⁶ T. 41825 (23. juli 2013.).

¹⁷ T. 41826 (23. juli 2013.).

¹⁸ Zahtjev za privremenu obustavu, par. 24, 26. Vijeće primjećuje da su u Zahtjevu za privremenu obustavu dva paragrafa označena brojem “24”.

¹⁹ Zahtjev za privremenu obustavu, par. 13.

²⁰ Zahtjev za privremenu obustavu, par. 14-24.

(dalje u tekstu: Odgovor na Zahtjev za privremenu obustavu).²¹ Tužilaštvo tvrdi da, mada se slaže s tim da bi zbog ponovnog uvođenja tačke 1 moglo doći do kratke obustave postupka kako bi optuženi mogao unijeti najnužnije izmjene u svoj spisak svjedoka, ono navodi da optuženi nije odgovarajuće potkrijepio svoj zahtjev za četveromjesečnu obustavu postupka kako bi ispitao još otprilike 64 svjedoka.²²

9. Žalbeno vijeće je 1. avgusta 2013. godine donijelo “Odluku po Zahtjevu za razjašnjenje”, u kojoj je zaključilo da nije primjereno da Žalbeno vijeće izrekne pravno sredstvo koje je optuženi zatražio u Zahtjevu za razjašnjenje, te je Zahtjev za razjašnjenje odbilo u cijelosti. Žalbeno vijeće je smatralo da se na “svaki spor o primjeni [...] Žalbene presude [...] od strane [Pretnog] vijeća može, uz odgovarajuće odobrenje, uložiti žalba”,²³ ali je zaključilo da se ni Zahtjev za razjašnjenje ni Odgovor na Zahtjev za razjašnjenje “ne pozivaju ni na kakvo odobrenje te vrste, niti govore i o kakvoj primjeni [...] Žalbene presude [...] od strane [Pretnog] vijeća”.²⁴

II. Mjerodavno pravo

10. Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) predviđa da Vijeće mora osigurati da suđenje bude pravično i ekspeditivno uz puno poštovanje prava optuženog. S druge strane, članovi 21(4)(b) i (c) Statuta optuženom garantuju minimalno pravo na odgovarajuće vrijeme za pripremu odbrane i na suđenje bez nepotrebnog odgađanja.

11. O razdvajanju tačaka nakon početka suđenja nema posebnih odredbi u Pravilniku. Pravilo 48 Pravilnika odnosi se na spajanje postupka protiv osoba koje su optužene za ista ili različita krivična djela počinjena tokom iste transakcije, dok pravilo 49 Pravilnika predviđa da “[j]edna optužnica može da obuhvata dva ili više krivičnih djela ako niz djela koja su počinjena zajedno tvore jednu transakciju i ako je ta krivična djela počinio isti optuženi.” Žalbeno vijeće je zaključilo da ako pretnom vijeću, nakon što je odobrilo spajanje postupaka na osnovu pravila 49, postane očito da ne može upravljati suđenjem, ono može

²¹ Vijeće je 25. jula 2013. godine odobrilo Zahtjev tužilaštva za prekoračenje propisanog broja riječi u njegovom Odgovoru na Zahtjev za privremenu obustavu, v. T. 42065 (25. juli 2013.).

²² Odgovor na Zahtjev za privremenu obustavu, par. 2, 20.

²³ *Tužilac protiv Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-AR98bis.1, Odluka po Zahtjevu za razjašnjenje, 1. avgust 2013. godine (dalje u tekstu: Odluka po Zahtjevu za razjašnjenje”), str. 1–2.

²⁴ Odluka po Zahtjevu za razjašnjenje, str. 2.

naložiti razdvajanje optužbi.²⁵ Odluka o spajanju ili razdvajanju postupaka na osnovu pravila 49 donosi se na osnovu diskrecionog ovlaštenja i iziskuje složeno usklađivanje neopipljivih faktora kako bi se valjano regulisalo vođenje postupka.²⁶

12. Na kraju, mada je Žalbno vijeće zaključilo se pravila 48 i 49 primjenjuju na dva različita tipa spajanja, pretresna vijeća moraju razmotriti slične pravne uslove i odvagati slične faktore prema odredbama oba ta pravila.²⁷ Faktori za koje je Žalbno vijeće smatralo da ih je primjereno uzeti u obzir su i) zaštita prava optuženog u skladu s članom 21 Statuta i ii) zaštita interesa pravde tako što će izbjeći dupliciranje dokaza, unaprijediti sudsku ekonomičnost, smanjiti tegobe svjedoka i povećati mogućnost da svjedoče.²⁸

13. Što se tiče Zahtjeva za privremenu obustavu, Vijeće podsjeća na to da odgađanje postupka predstavlja vanrednu mjeru, koju će naložiti samo ako se uvjeri da je to u interesu pravde.²⁹

III. Diskusija

14. Prije svega, Vijeće podsjeća na to da je Žalbno vijeće odbilo Zahtjev optuženog za razjašnjenje kojim je on tražio razjašnjenje Presude po žalbi. Kako je gore navedeno, Presudom po žalbi poništena je na osnovu pravila 98*bis* oslobađajuća osuda koju je Vijeće izreklo optuženom za genocid u Opštinama, kako je navedeno u tački 1 Optužnice i vraćene na snagu optužbe protiv optuženog po ovoj tački.³⁰ Prema mišljenju Vijeća, Presuda po žalbi nedvosmisleno donosi konačnu presudu po Odluci na osnovu pravila 98*bis*. Imajući to na umu, Vijeće smatra da ga Žalbno vijeće nije uputilo da ponovo razmotri zahtjev optuženog za izricanje oslobađajuće presude kada mu je “stvar vratilo na daljnji postupak u skladu s ovom Presudom”.³¹ Dapače, Vijeće je jednostavno dobilo upute da preduzme potrebne i odgovarajuće mjere u odnosu na dokazni postupak odbrane s obzirom na to da je ponovo uvedena tačka 1.

²⁵ *Tužilac protiv S. Miloševića*, predmet br. IT-99-37-AR73, IT-01-50-AR73, IT-01-51-AR73, Obrazloženje Odluke po interlokutornoj žalbi tužioca na odbijanje Zahtjeva za spajanje postupaka, 18. april 2002. godine (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Milošević*), par. 26.

²⁶ *Tužilac protiv Tolimira, Miletića i Gvere*, predmet br. IT-04-80-AR73.1, Odluka po interlokutornoj žalbi Radivoja Miletića na Odluku Pretresnog vijeća o spajanju postupaka, 27. januar 2006. godine (dalje u tekstu: Odluka po žalbi u predmetu *Miletić*), par. 4-5.

²⁷ Odluka po žalbi u predmetu *Miletić*, par. 5.

²⁸ Odluka po žalbi u predmetu *Miletić*, par. 8.

²⁹ Odluka po Zahtjevu optuženog za privremenu obustavu postupka, 18. avgust 2010. godine, par. 5.

³⁰ Vidi gore, par. 2.

³¹ V. Presuda po žalbi, par. 117.

A. Zahtjev za razdvajanje

15. Zahtjev optuženog da se od ostatka Optužnice razdvoji tačka 1 prvenstveno se bavi pitanjem vremena budući da on navodi da bi tačku 1 trebalo razdvojiti od Optužnice i bez prekida nastaviti dokazni postupak odbrane po preostalim tačkama do okončanja postupka krajem ove godine, a Vijeće bi svoju presudu izreklo poslije toga.³² S druge strane, ako bi se nastavilo s tačkom 1 vraćenom ns snagu, suđenje bi se, prema ocjeni optuženog, ukupno produljilo za šest do sedam mjeseci.³³

16. S obzirom na argument o vremenu koji iznosi optuženi, Vijeće prvo konstatuje da je dokazni postupak tužilaštva okončan u svim aspektima, pa tako i u vezi s tačkom 1. Razdvajanje tačke 1 i vođenje zasebnog suđenja po toj tački u stvari bi iziskivalo od tužilaštva da ponovo počne s izvođenjem svih svojih dokaza koji se odnose na dio predmeta u vezi s Opštinama, što je u ovom postupku već okončano. Isto tako, stranama u postupku bi trebalo odobriti vrijeme za pripremu svojih teza tokom prepretnesne faze, a dodatno vrijeme bi trebalo odvojiti i za novi postupak po pravilu 98bis. Za tako opsežnu optužbu kao što je genocid u Opštinama, u vezi s kojom je tužilaštvo u ovom postupku pozvalo preko 50 svjedoka, Vijeće procjenjuje da bi cjelokupno trajanje novog suđenja po tački 1 u velikoj mjeri premašilo period od šest do sedam mjeseci. Međutim, kao što će Vijeće niže u tekstu iznijeti svoju diskusiju u vezi sa Zahtjevom optuženog za privremenu obustavu, mada u ovoj fazi ono ne može utvrditi koliko će dodatnog vremena eventualno odobriti optuženom da iznese svoje dokaze koji će obuhvatiti i tačku 1, sam optuženi ne predviđa da će cjelokupno odgađanje trajati duže od šest do sedam mjeseci.³⁴ U svakom slučaju, u ovoj fazi postupka nema naznaka da bi ovim suđenjem, pošto se tačka 1 vrati na snagu u skladu s uputama Žalbenog vijeća, bilo nemoguće upravljati do njegovog završetka.³⁵ Vijeće se stoga nije uvjerilo da je razdvajanje tačke 1 u interesu pravde u smislu da garantuje optuženom pravo na ekspeditivno suđenje.

17. Mada je optuženi svoj zahtjev za razdvajanje ograničio na faktor vremena, Vijeće je razmotrilo i niz drugih faktora. Vođenje drugog, zasebnog suđenja isključivo po tački 1 nepotrebno bi opteretilo žrtve i svjedoke koji bi se trebali vratiti na Međunarodni sud i dati

³² Zahtjev za razdvajanje, par. 19.

³³ Zahtjev za razdvajanje, par. 17. Kao što je gore navedeno, optuženi svoju procjenu od šest do sedam mjeseci zasniva na tome što bi Vijeće moralo ponovo da razmotri njegov zahtjev za izricanje oslobađajuće presude imajući u vidu Presudu po žalbi, vidi gore, fusnota 6.

³⁴ V. Zahtjev za razdvajanje, par. 17.

³⁵ V. Odluka po žalbi u predmetu *Milošević*, par. 26.

dotatne, potpuno repetitivne, iskaze. Vijeće je isto tako uzelo u obzir da bi novo suđenje po tački 1 uzrokovalo nepotrebno opterećivanje resursa svih relevantnih službi Međunarodnog suda.

18. Shodno tome, Vijeće ne smatra da interesi pravde opravdavaju razdvajanje tačke 1 od Optužnice, te će stoga nastaviti sa suđenjem s tačkom 1 vraćenom na snagu, u skladu s uputama Žalbenog vjeća.

B. Zahtjev za privremenu obustavu

19. Optuženi traži privremenu obustavu postupka od četiri mjeseca „kako bi okončao postupak identifikovanja dodatnih svjedoka za tačku 1, prikupio dovoljno informacija o tim svjedocima, sastavio spisak svjedoka i sastavio pravno zadovoljavajuće sažetke očekivanih svjedočenja tih svjedoka“.³⁶

20. Prvo, Vijeće želi podsjetiti na to da je dokazni postupak odbrane počeo 16. oktobra 2012. godine, četiri mjeseca nakon odluke Vijeća na osnovu pravila 98bis i da je do sada Vijeće saslušalo svjedočenja 173 svjedoka odbrane u otprilike 230 od 300 sati koji su optuženom odobreni u ovom predmetu. Shodno tome, Vijeće priznaje da će izvršenje Presude po žalbi u ovoj podmakloj fazi dokaznog postupka odbrane optuženom nužno nametnuti određene prilagodbe u pripremanju svog dokaznog postupka i stoga opravdava potrebu za dodatno vrijeme kako bi se optuženi mogao pripremiti za nastavak suđenja koje će uključiti tačku 1.³⁷

21. Prvo, Vijeće podsjeća na to da je obaveza svih optuženih da tokom sudskog postupka pripremaju izvođenje svojih dokaza, kako je navedeno u drugim odlukama Pretresnog vijeća, da su

optuženi obavezni da izvođenje svojih dokaza planiraju i pripremaju na osnovu svih optužbi iz optužnice, a ne samo onih koje eventualno ostanu nakon što Veće donese odluku po zahtevima na osnovu pravila 98bis. Takva priprema iziskuje da veći deo posla već bude obavljen pre donošenja odluke na osnovu pravila 98bis, zapravo još u pretpretresnoj fazi postupka.³⁸

³⁶ Zahtjev za privremenu obustavu, par. 24.

³⁷ Ali v. Presuda po žalbi, par. 114: “Isto tako, Žalbeno vijeće nije uvjerala Karadžićeva tvrdnja da bi poništenje Oslobođajuće presude poremetilo suđenje po preostalim tačkama Optužnice koje je u toku i da bi predstavljalo neodgovorno korištenje javnih sredstava.”

³⁸ *Tužilac protiv Milutinovića i drugih.*, predmet br. IT-05-87-T, Nalog o završetku glavnog izvođenja dokaza tužilaštva, postupku u skladu s pravilom 98bis i podnescima odbrane na osnovu pravila 65ter, 5. mart 2007., par. 4; na koji se upućuje u *Tužilac protiv Prlića i drugih.*, predmet br. IT-04-74-T, Odluka po Zahtjevu da se odgodi početak izvođenja dokaza odbrane i o novom rasporedu rada, 28. januar 2008. godine, str. 6.

22. Stoga, da bi utvrdilo razumno vrijeme u kojem optuženi može prilagoditi svoje pripreme, Vijeće je razmotrilo niz faktora. Prije svega, Vijeće primjećuje da su razni spiskovi svjedoka koje je optuženi podnio u skladu s pravilom 65ter Pravilnika sadržavali reference na svjedoke koji su relevantni za tačku 1.³⁹ Posebno je značajno ukazati na najskorije redigovani spisak svjedoka koji je podnio optuženi, a u kojem se navode imena preko 150 svjedoka čiji su iskazi, barem djelimično, relevantni za tačku 1.⁴⁰ Optuženi je stoga već izvršio početne pripreme potrebne za identifikovanje svjedoka koji će moći dati iskaze relevantne za tačku 1 i, prema tome, svaki dodatni rad tima odbrane trebao bi se u ovoj fazi postupka usredotočiti na dopunu dosad već okončanog posla. Vijeće stoga smatra da nije potrebno da optuženi s pripremom za tačku 1 počinje od samog početka. Drugo, optuženi je tokom cijelog dosadašnjeg dokaznog postupka odbrane izveo značajan broj dokaza relevantnih za dijelove tačke 1.⁴¹ Stoga, mada je tačno da je moguće da će trebati identifikovati dodatne svjedoke i razgovarati s njima kako bi oni dopunili svoje iskaze u vezi s tačkom 1 koji su već u spisu, Vijeće se nije uvjerilo u tvrdnju optuženog da broj dodatnih lica s kojima on i članovi njegovog tima odbrane treba da razgovaraju doseže čak 64.

23. Vijeće takođe podsjeća na “Nalog o rasporedu u vezi s okončanjem dokaznog postupka tužilaštva, podnescima na osnovu pravila 98bis i početkom dokaznog postupka odbrane”, izdat 26. aprila 2012. godine, u kojem je odlučilo, s obzirom na obim ovog predmeta, da dokazni postupak odbrane počne pet mjeseci nakon što je pozvan posljednji svjedok tužilaštva i otprilike tri i po mjeseca po donošenju Odluke na osnovu pravila 98bis.⁴² Vijeće je ovaj period pripreme za dokazni postupak odbrane utvrdilo na osnovu kompletne Optužnice, uključivši tačku 1. Mada Vijeće priznaje da je najveći dio tog perioda za pripremu pao u vrijeme nakon Odluke na osnovu pravila 98bis, i da je moguće da je on, stoga, bio skoncentrisan na preostale tačke Optužnice, optuženi je imao gotovo dva mjeseca da počne pripremati svoj dokazni postupak u fazi suđenja kada je Optužnica još uvijek sadržavala tačku 1.

³⁹ V. na primjer Podnesak na osnovu pravila 65ter: Spisak svjedoka odbranje, javno s povjerljivim dodatkom, 27. avgust 2012. godine.

⁴⁰ Dodatni redigovani spisak svjedoka odbrane na osnovu pravila 65ter, javno s povjerljivim dodatkom, 26. februar 2013. godine.

⁴¹ O ovom se opširno govori u Odgovoru na Zahtjev za privremenu obustavu, par. 6, 7, 9, 13, 18.

⁴² Nalog o rasporedu u vezi s okončanjem dokaznog postupka tužilaštva, podnescima na osnovu pravila 98bis i početkom dokaznog postupka odbrane, 26. april 2012. godine, par. 10-13, 28.

24. Shodno tome, s obzirom na sve navedeno, Vijeće smatra da je razumno da se optuženom odobri period privremene obustave postupka od dva mjeseca u kojem će prilagoditi svoje pripreme za dokazni postupak kako bi obuhvatio i izvođenje dokaza za tačku 1.

IV. Dispozitiv

25. Shodno tome, Vijeće, na osnovu članova 20(1), 21(4)(b) i 21(4)(c) Statuta i pravila 54 Pravilnika, ovim:

- a) **ODBIJA** Zahtjev za razdvajanje;
- b) djelimično **ODOBRAVA** Zahtjev za privremenu obustavu;
- c) **NALAŽE** da se postupak u ovom predmetu privremeno obustavi i da se nastavi 28. oktobra 2013. godine;
- d) **NALAŽE** da optuženi, najkasnije do 18. oktobra 2013. godine, podnese redigovani spisak svjedoka na osnovu pravila 65ter i redigovani spisak dokaznih predmeta na osnovu pravila 65ter; i
- e) **ODBIJA** Zahtjev za privremenu obustavu u svim drugim aspektima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, s tim da je mjerodavan tekst na engleskom.

/potpis na originalu/

sudija O-Gon Kwon
Predsjedavajući

Dana 2. augusta 2013.
u Haagu,
Holandija.

[pečat Međunarodnog suda]